

Coses que passen

JOSEP ANTON

Rosell Pujol

¿Com està el meu problema?

Ara més que mai és quan afloren els interessos personals. Tots tenen el dret i l'obligació d'explicar els seus problemes a les persones que volen servir l'interès del país a través de la responsabilitat política. En qualsevol acte públic, a l'hora del col·loqui surt, inevitablement, la pregunta del ciutadà particular que diu: «¿Com està el meu assumpte?». Un esglaó més amunt et trobes amb el corporativisme i finalment amb els *lobbies* o els grups de pressió perfectament organitzats i definits. El debat no serveix per discutir els grans temes d'Estat, sinó per escombrar cap a casa i buscar la sortida al tema concret que cada persona voldríem solucionar.

Partint de la base s'ha de poder arribar al cim de la política de l'interès general de tots i per a tots. Però ara més que mai l'arbre no ens pot impe-

El cap de Govern té una idea clara de l'Estat: veu el conjunt i descendeix al detall

dir veure el bosc. Tot són problemes, però classificar segons la seva importància és la primera feina que hauríem d'assumir.

Escolto al cap de Govern, que explica en un acte en el que és protagonista, la feina feta. Té una idea molt clara del que podríem batejar com a Estat. Veu el conjunt i descendeix al detall individual. No ho fa malament i es veu que no vol fer electoralisme, sinó donar una lliçó el més pedagògica possible, sobre què és i què significa governar, per tal d'aconseguir una millor política social –que com sempre queda arraconada per l'economia– i un model de país basat en la qualitat i la sostenibilitat. Penso que tots estem d'acord amb el que diu. Però a l'hora del col·loqui es parla d'intrusisme, arranjaments, IVA o el pla de comptabilitat. L'individualisme prima sobre cap altra consideració. Es volen lleis –comptabilitat per exemple– que després no es compleixen. Es veu la clara voluntat de servei però es busca l'ombra que difumini la llum.

El nou Consell General està dotat d'una gran amplitud i tots els serveis necessaris per fer la feina ben feta. Qui habiti en ell només haurà de posar-hi la bona voluntat. De bones intencions n'estem plens. De projectes aparcats, també. ≡